

ge skatter til at dække et indtægtstab, fordi oliepriserne ikke stiger som antaget.

Varmeplanudvalget: Varmeplanlægning og områdeafgrænsning

Rapporten afstikker planlægningsopgaverne for de regionale myndigheder for så vidt angår hvilke geografiske områder i Danmark der skal forsynes med naturgas og hvilke med kraftvarme, idet der sigtes på 90 pct. tilslutning til den udpegede varmforsyning.

Områderne er karakteriseret efter egnethed til gas, kraftvarme, begge eller ingen af mulighederne, og en række forskellige muligheder er opstillet, idet man går ud fra to faser af gasprojekter og flere alternative varmforsyningsstrukturer. En »struktur« er en grov opdeling af hovedstadsområdet og det øvrige land i gas- og kraftvarmforsynede områder. F. eks. føres gassen ikke over Storebælt i én struktur.

I den af udvalget anbefalede struktur skal Jylland til Limfjorden, Fyn og størstedelen af Sjælland forsynes med naturgas, idet en række kraftvarmebyer og – i hovedstadsregionen – Roskildefingeren samt dele af København og Frederiksberg undtages. De totale investeringer i kraftvarme beregnes til 8,3 mia kr., og man når tilnærmelsesvis samme beløb – 8,0 mia kr. – for naturgassen. Planen skal gennemføres i løbet af en ca. 15-årig periode og føre til en omstilling af ca. 50 pct. af landets varmforsyning, således at olieforbruget vokser 4,9 mill. t mindre end det ellers ville vokse.

Kommentarer

Hvis områdeafgrænsningen er en »ren« optimeringsopgave baseret på specificerede økonomiske optimeringskriterier måtte den kunne løses ved hjælp af operationsanalytisk EDB-teknik. Det ville da have været lettere at vurdere resultaterne og dissens forudsætninger. Det er i den foreliggende rapport vanskeligt at danne sig et klart billede af, hvad der egentlig sigtes imod, og hvor stor betydning det f. eks. har haft at nå frem til den meget ligelige deling af kagen mellem de to energiformer, som anbefales, og som tillader at argumentere for den fulde naturgasplan samtidig med at kraftvarmen får sit.

Rapportens beregning af intern forrentning og begrænsning af olieforbrug skal ikke

kommenteres, da disse spørgsmål for så vidt angår naturgas vurderes i forbindelse med andre udredninger.

Rapporten løser en praktisk-administrativ opgave, der isoleret betragtet ikke adskiller sig væsentligt fra andre geografiske opdelinger udarbejdet af centraladministrationen. Det falder uden for rapportens formål at analysere, om en planlægning af fremtidens energiforsyning i det omfang og den form, som der er tale om her, er hensigtsmæssig.

Risø: Vurdering af forsynings sikkerheden i det danske energisystem. Handelsministeriet: Vurdering af gasprojektets samfundsøkonomiske konsekvenser, afsnit 5: Miljø og forsynings sikkerhed

Risø-rapporten behandler den tekniske forsynings sikkerhed, dvs. de kvantitative, ikke-økonomiske muligheder for i en given krise at omstille især kraftværkerne, men ikke industrien i øvrigt fra én energiform til en anden. Herunder redegøres for varigheden af lagre med kul, nukleart materiale o. lign., og forventninger vedrørende mulighederne for at hjemtage brændsel anføres.

Det konkluderes, at forsynings sikkerheden øges med antallet af energikilder og af, at man i en krise centralt kan omdirigere gassen bort fra husholdningerne.

Handelsministeriets samfundsøkonomiske rapport indeholder et kort afsnit om miljø og forsynings sikkerhed, som for overskuelighedens skyld behandles her. Det konstateres, at afbrænding af naturgas fremfor olie vil medføre miljømæssige fordele, som ifølge rapporten er betydelige, omend effekten ikke har kunnet kvantificeres og derfor heller ikke kunnet inddrages i de samfundsøkonomiske kalkyler.

Som supplement til Risø-rapportens behandling af de tekniske aspekter redegøres i handelsministeriets rapport for de politiske forhold. Det anføres, at indføring af gassen til dansk område reducerer landets afhængighed af de politiske forhold i energileverandørlande. Derved reduceres også landets sårbarhed over for pressioner og i kriser. Sandsynligheden for afbrydelse af naturgasforsyningen på grund af indgreb i det centrale forsyningsnet (sabotage, strejker o. lign.) siges at være ganske ringe, således at naturgas-systemet skulle udgøre en forbedring af Dan-